

BAKI UNIVERSITETİNİN

XƏBƏRLƏRİ

ВЕСТНИК NEWS

БАКИНСКОГО УНИВЕРСИТЕТА OF BAKU UNIVERSITY

ISSN 1609-0586

SOSIAL-SİYASİ

elmlər seriyası

СЕРИЯ

социальных-политических наук

SOCIAL-POLITICAL

sciences series

4

2007

MÜNDƏRİCAT

HÜQUQ

F.Y.Səməndərov

Türkiyə Respublikasının 2004-cü il Cəza qanununun
Ümumi Hissəsinin əsas cəhətləri haqqında5

A.N.Abbasbəyli

Müasir şəraitdə Avropa geostrategiyası14

M.N.Əliyev

Sosial təminat hüququnun mənbəyi kimi lokal
xarakterli aktların xüsusiyyətləri24

X.C.İsmayılov

Yerli özünüidarəetmə: hüquqi təbiəti və sistemli
yanaşmanın bəzi aspektləri30

E.N.Səmədov

1995-ci il Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası
Azərbaycan milli hüququnun əsasıdır45

H.A.Aslanov

Qanunsuz olaraq narkotik xassəli bitkiləri kultivasiya etmə
cinayətinin obyektiv cəhəti haqqında54

S.İ.Bektaş

Konstitusiyə ədliyyəsi orqanlarının hüquqi statusuna dair62

S.N.Rzayeva

Amnistiya və əfv etmə haqqında qanunvericiliyin inkişafına dair72

M.M.Usubov

Terrorçuluğun kriminoloji xarakteristikası85

FƏLSƏFƏ

G.K.Qasımova

Sosiomədəni proseslərə sinergetik yanaşma95

B.X.Əlizadə

G.V.Hegelin «Tarix fəlsəfəsi»105

POLİTOLOGİYA

A.B.Mirzəzadə

Milli elita nəzəriyyəsi116

İQTİSADİYYAT

S.Ə.Şıxəlizadə

Bakı-Tbilisi-Ceyhan neft kəməri – neft strategiyasının reallaşmasının vacib elementidir.....125

S.A.İbadov

Müstəqil milli iqtisadiyyat: məzmunu və formalaşdırılmasının nəzəri problemləri135

K.A.Sarıyev, A.K.Sarıyev

Azərbaycanda regional sahibkarlığın inkişaf istiqamətləri (Məqalə regionların sosial-iqtisadi inkişafı Dövlət Proqramının (2004-2008-ci illər) səmərəli icrasının üç illiyinə həsr olunur)151

F.Q.Musayeva

Məşğulluq probleminin tədqiqinin nəzəri-metodoloji aspektləri162

PSIXOLOGİYA

İ.M.Bayramov

Qloballaşma şəraitində separatizmin sosial-psixoloji aspektləri173

SOSİOLOGİYA

Q.Y.Abbasova

Fəlsəfi ideyaların formalaşmasına cəmiyyətin siyasi münasibətlərinin təsiri (tarixi icmal).....183

İ.Zərqanayeva

Dövlətçiliyimizin möhkəmlənməsində dini dəyərlərin rolu192

СОДЕРЖАНИЕ

ПРАВО

Ф.Ю.Самандаров Об основных особенностях Общей Части Уголовного Закона Турции 2004 года	5
А.Н.Аббасбейли Европейская геостратегия в современных условиях	14
М.Н.Алиев Особенности локальных актов, как источник правового социального обеспечения	24
Х.Дж.Исмаилов Местное самоуправление: правовая природа и некоторые аспекты системного подхода.....	30
Э.Н.Самедов Конституция Азербайджанской Республики 1995 г. – основа национального права Азербайджана	45
А.А.Асланов Об объективной стороне преступления по незаконной Культивации, обладающих наркотическими свойствами растений.....	54
С.И.Бекташи О правовом статусе органов конституционной юстиции	62
С.Н.Рзаева О развитии законодательства об амнистии и помиловании.....	72
М.М.Усубов Криминологическая характеристика терроризма.....	85

ФИЛОСОФИЯ

Г.К.Касумова Синергетический подход к социокультурным процессам	95
Б.Х.Ализаде Г.Гегель и его «Философия истории»	105

ПОЛИТОЛОГИЯ

А.Б.Мирзаде Теория национальной элиты	116
---	-----

ЭКОНОМИКА

С.Э.Шыхализаде Нефтепровод Баку-Тбилиси-Джейхан – важный элемент реализации нефтяной стратегии.....	125
С.А.Ибадов Независимая национальная экономика: содержание и теоретические проблемы формирования	135
К.А.Сарыев, А.К.Сарыев Основные направления развития регионального предпринимательства в Азербайджане	151
Ф.Г.Мусаева Теоретико-методологические аспекты исследования проблемы занятости	162

ПСИХОЛОГИЯ

И.М.Байрамов Аспекты социально-психологического сепаратизма в условиях глобализации	173
---	-----

СОЦИОЛОГИЯ

К.Я.Аббасова Влияние политических отношений общества на формирование философских идей (исторический обзор)	183
И.Зарганаева Роль религиозных ценностей в укреплении государственности	192

CONTENTS

LAW

F.J.Samandarov About the Main Features of the general part of the criminal law of Turkey of 2004	5
A.N.Abbasbeyli European geosnstrategy in modern conditions	14
M.Kh.Aliyev Common features of acts of local character as a source of social security law	24
Kh.J.Ismayilov Local self-government: the legal nature and some aspects of the system approach	30
E.N.Samedov Constitution of 1995 of the Azerbaijan Republic – basis of Azerbaijani national law	45
H.A.Aslanov About the objective feature of crime of cultivization of drug property plants illegally	54
S.I.Becktashi On legal status of the organs of constitutional justice	62
S.N.Rzayeva About the development of amnesty and pardon legislation	72
M.M.Usubov Criminological characteristics of terrorism.....	85

PHILOSOPHY

G.K.Kasumova The synergetic approach to the sosio-cultural processes.....	95
B.X.Alizadeh Gegels History of philosophy	105

POLITOLOGY

A.B.Mirzazadeh Theory of national elite.....	116
--	-----

ECONOMICS

S.E.Shikhalizadeh BTC pipeline-main element of the oil strategy realization.....	125
S.A.Ibadov Independent national economy: contents and theoretical problems of formation	135
K.A.Sariyev, A.K.Sariyev The main directions of development of the regional enterprises in Azerbaijan	151
F.Q.Musayeva The bases of the theoretical-methodological of researches of the employment	162

PSYCHOLOGY

I.M.Bayramov The sociopsychological factors in the context of globalization.....	173
---	-----

SOCIOLOGY

K.Y.Abbasova Influence of political attitudes of the society on formation of philosophical ideas (the historical review).....	183
Irada Zarganayeva Role of religious values in strengthening statehood.....	192

**KONSTITUSIYA ƏDLİYYƏSİ ORQANLARININ
HÜQUQİ STATUSUNA DAİR****S.İ.BEKTAŞI***Bakı Dövlət Universiteti*

Məhkəmə hakimiyyətinin rolunun və nüfuzunun aydın şəkildə artan tendensiyası normativ hüquqi aktların konstitusiyaya uyğunluğu və qanuniliyi üzərində nəzarətin həyata keçirilməsi üzrə xüsusi konstitusiya məhkəmələrinin yaradılması ilə bilavasitə əlaqədardır. X.Hacıyevin fikrincə, ixtisaslaşdırılmış konstitusiya nəzarəti orqanlarının hüquqi təbiətini siyasi-hüquqi kimi xarakterizə etmək lazımdır. Bu, birincisi, məhkəmə konstitusiya nəzarətinin təkcə hüquqi deyil, həm də siyasi-hüquqi sənəd olan konstitusiyanın mühafizəsi üçün nəzərdə tutulması, ikincisi isə göstərilən orqanların formalaşdırılma qaydası ilə bağlıdır (1, s. 79).

Konstitusiya məhkəmələri ilk dəfə ötən əsrin başlanğıcında yaranıb. O, XX əsrin 20-ci illərində Avstriyada, mirası bütün Avropa ölkələrində kifayət qədər tez yayılan H.Kelzenin nəzəri əməyi nəticəsində yaranıb.

Hazırda konstitusiya nəzarətinin Avropa modelinin təkamülündə iki əsas istiqamət dəqiq fərqləndirilir: birincisi – konstitusiyaya uyğunluğu ilə bağlı yoxlanılan hüquq normalarının həcmnin artması, ikincisi – subyektlər dairəsinin və konstitusiya ədliyyəsi orqanlarına müraciət imkanlarının genişlənməsi. Konstitusiya nəzarətinin ilkin və sonrakı kimi formalarının qarşılaşdırılması da ənənəvi haldır. Lakin məhkəmə konstitusiya nəzarətinin qarışıq sistemləri də mövcuddur.

Eyni zamanda iki mühüm məhdudlaşdırıcı müddəa qüvvədədir. Birincisi, siyasətə qarışmamaq prinsipi, daha doğrusu, konstitusiya məhkəməsi tərəfindən müstəsna olaraq hüquqi məsələlərə baxılması və siyasi məsələlərə və hallara müdaxilədən imtina olunması. İkincisi, «məhdudlaşdırılmış təşəbbüs» prinsipi; bu prinsipə əsasən konstitusiya məhkəməsi öz şəxsi təşəbbüsü ilə normativ aktların, o cümlədən qanunların konstitusiyaya uyğunluğu haqqında məsələyə baxa bilməz.

Müasir ölkələrin təcrübəsi sübut edir ki, konstitusiya məhkəməsinə hansı səlahiyyətlərin verilməsindən asılı olmayaraq, onun hüquqi mövqeyi, o cümlədən müvafiq konstitusiya normalarının təfsir olunması aktları həmişə böyük rezonansa və əhəmiyyətə səbəb olur. Özü də konstitusiya məhkəmələrinin qərarlarını heç bir orqan ləğv edə bilməz.

Müasir konstitusiyalarda konstitusiya ədliyyəsinin iki əsas modeli öz əksini tapıb. Konstitusiya ədliyyəsinin birinci modeli konstitusiya nəzarətinin ümumi məhkəmə sistemi çərçivəsində və bir qayda olaraq, milli məhkəmələrin instansiya sistemini tamamlayan Ali Məhkəmə tərəfin-

dən həyata keçirilməsindən ibarətdir. Məsələn, İrlandiya Konstitusiyası-
na görə Dövlət Şurası ilə məsləhətləşdikdən sonra Prezidentin istənilən
qanun layihəsinin və ya onun ayrı-ayrı müddələrinin Konstitusiyaya və
onun hər hansı müddəsinə zidd olub-olmaması barədə məsələnin həll
olunması üçün onları Ali Məhkəməyə vermək hüququ təsbit olunub.
İrlandiyanın Ali Məhkəməsi qanun layihəsinin hər hansı müddəasının
Konstitusiyaya zidd olması barədə qərar qəbul edərsə, ölkə Prezidenti bu
cür qanun layihəsinə imzalamıqdan imtina etməlidir.

Lakin bu gün də Avropada xüsusi konstitusiya məhkəmələrinin
olmadığı ölkələr var. Məsələn, İslandiya adət hüquq normaları əsasin-
da belə bir qayda yaranıb ki, ümumi yurisdiksiyalı məhkəmələr tətbiq
olunan qanunların Konstitusiyaya uyğunluğunu müəyyən edə bilirlər.
Niderlandda isə konstitusiya məhkəmələri heç vaxt mövcud olmayıb. Bu
ölkənin Konstitusiyası qanunların «toxunulmazlığını» elan edir, buna
görə də məhkəmələr qanunların konstitusiyaya uyğunluğunu nəzərdən
keçirmirlər. Burada parlament aktlarının və beynəlxalq müqavilələrin
konstitusiyaya uyğunluğu məhkəmələrin nəzarət predmeti deyil. Finlan-
diyada qanunvericiliyin qəbul olunmuş təfsirinə əsasən məhkəmələrin
qanunların konstitusiyaya uyğunluğu barədə nəticələr çıxarmaq, yaxud
onun konstitusiyaya uyğun olmaması əsası ilə qanun normasını tətbiq
etməkdən imtina etmək hüququ yoxdur. Eyni zamanda onlar konstitu-
siyaya birbaşa zidd olan qanunqüvvəli aktların normalarını tətbiq edə
bilməzlər. Mahiyyət etibarilə bu ölkədə konstitusiya nəzarəti funksiya-
larını parlamentin Konstitusiya komitəsi həyata keçirir. Söhbət məqsədi
qüvvədə olan Konstitusiyaya zidd olan qanunların qəbul olunmasına yol
verməməkdən ibarət olan preventiv parlament nəzarətindən gedir.

İkinci modelə gəldikdə isə o, konstitusiya ədliyyəsinin xüsusi ola-
raq bu məqsədlə yaradılmış kvaziməhkəmə orqanı tərəfindən həyata ke-
çirilməsində ifadə olunur. Məsələn, Avstriyanın 10 noyabr 1920-ci il ta-
rixli Federal konstitusiya qanununun 89-cu maddəsinə uyğun olaraq,
«məhkəmələrin lazımi qaydada dərc olunmuş qanunların, qərarların və
dövlət müqavilələrinin qanuni qüvvəyə malik olmasını yoxlamaq səla-
hiyyəti yoxdur. Əgər məhkəmə qərarın mümkün qanunaziddliyi ilə əla-
qədar onları tətbiq etməyə şübhə edərsə, onda o, bu qərarın ləğv olunma-
sı ilə bağlı Konstitusiya məhkəməsinə təqdimat verməlidir» (2, s. 75).
Avstriyanın Konstitusiya məhkəməsi qərarı qanunazidd kimi o halda
ləğv edə bilər ki, onun ləğv olunması barədə müəyyən olunmuş qaydada
vəsətət verilsin və ya göstərilən qərar hüquqi mübahisəyə baxılması za-
manı Konstitusiya məhkəməsi tərəfindən tətbiq edilməli olsun. Bəzi hal-
larda məhkəmə qərarı bütövlükdə qanunazidd kimi – qərarın qanuni
əsasları olmazsa, səlahiyyəti olmayan orqan tərəfindən verilərsə və ya
qanunazidd üsulla dərc olunarsa - ləğv edə bilər.

Qeyd etmək lazımdır ki, Avropa ölkələrində «konstitusiya ədliyyə-
sinin Avstriya modelinin» yayılması kontinental hüquq üçün ənənəvi
olan qanunun aliliyi prinsipi və məhkəmə praktikasının tabeçilik rolu və
buna müvafiq olaraq da ümumi yurisdiksiyalı məhkəmələrə qanunyarad-
ıcılığının konstitusiyaya uyğunluğu üzərində nəzarəti həyata keçirmək
funksiyalarını verməmək arzusu ilə şərtlənib (3, s. 39).

İtaliyada Konstitusiya Məhkəməsi məhkəmə hakimiyyətinin tərkib
hissəsi hesab edilmir (4, s. 444). Onun statusu vətəndaşların hüquqları-

nin konstitusiyaya təminatları haqqında bölmədə müəyyən olunur. Faktiki olaraq Konstitusiyaya məhkəməsi – qanunlarda boşluqlar olduqda və Məhkəmə onlara «əlavə» və ya «əvəzedici» müddəalar daxil etməli olduqda – həm qanunverici kimi çıxış edir. Konstitusiyanın 123-cü maddəsinə uyğun olaraq, yurisdiksiyası bütün İspaniyaya şamil olunan İspaniyanın Ali Məhkəməsi konstitusiyaya təminatları ilə bağlı olanlar istisna olmaqla, məhkəmə fəaliyyətinin bütün sahələrində ali məhkəmə instansiyasıdır (5, s. 77).

Portuqaliya Respublikasının 2 aprel 1976-cı il tarixli Konstitusiyasında «Qeyri-konstitusiyonluğun qiymətləndirilməsi» adlı xüsusi 204-cü maddə var. Bu maddədə müəyyən olunur ki, «işlərə baxılması zamanı məhkəmələr Konstitusiyanın müddəalarını və ya onda təsbit olunmuş prinsipləri pozan normaları tətbiq edə bilməzlər» (5, s. 810). Portuqaliya – Konstitusiyanın özünün 221-ci maddəsində Konstitusiyaya məhkəməsinin anlayışının verildiyi az sayda olan ölkələrdən biridir: «Bu xüsusi səlahiyyətinə hüquqi-konstitusiyon xarakterli məsələlər sferasında ədalət mühakiməsinin həyata keçirilməsi aid olan məhkəmədir» (5, s. 814).

Konstitusiyaya ədalət mühakiməsinin qarışıq modeli Andorra Knyazlığında mövcuddur: burada bir tərəfdən Konstitusiyaya tribunalı Konstitusiyanı ali təfsir edən elan olunub, digər tərəfdən isə əgər iş adi məhkəmə orqanının baxışına çıxarılıbsa, Konstitusiyada müəyyən olunan səlahiyyətlər sferasında münaqişə ilə əlaqədar Konstitusiyaya tribunalına müraciət etmək qadağandır.

Almaniyanın 1949-cu il tarixli Əsas Qanununun 92-ci maddəsinə uyğun olaraq, konstitusiyaya ədliyyəsi orqanları roman-german hüquq sistemi digər ölkələrdən fərqli olaraq, ədalət mühakiməsinə həyata keçirmək üçün yaradılmış orqanların ümumi sistemində daxil edilib (2, s. 612).

Lakin burada Federal konstitusiyaya məhkəməsi ölkənin konstitusiyaya məhkəmələri sistemində rəhbərlik etmir və torpaqlarda konstitusiyaya mühakimə icraatının nəticələrinə nəzarət etmək səlahiyyəti yoxdur. AFR-nın Əsas Qanununun 100-cü maddəsinin 3-cü hissəsinə uyğun olaraq, «Əsas Qanunun təfsir olunması məsələsində torpağın Konstitusiyaya məhkəməsi ilə Federal Konstitusiyaya məhkəməsinin və ya digər torpağın Konstitusiyaya məhkəməsinin qərarı arasında fərqlər olarsa, onda o, Federal Konstitusiyaya məhkəməsinin qərar verməsi üçün müraciət etməlidir» (2, s. 615).

Müasir Almaniya Konstitusiyaya məhkəmələri 16 federal torpağın ərazisində fəaliyyət göstərir. Onların statusunun ən mühüm elementləri federasiya subyektlərinin konstitusiyalarında birbaşa təsbit olunur və orada bir qayda olaraq, konstitusiyaya məhkəməsinə və ya konstitusiyanın müdafiəsinə xüsusi fəsil həsr olunur və konstitusiyaya məhkəməsinə xüsusi rol verilir.

Almaniya Konstitusiyaya ədliyyəsinin fəaliyyətinin spesifik cəhətlərindən biri burada qəbul olunmuş konstitusiyaya hakimlərinin birgə iş sistemidir. Onlar öz peşəkar hakim vəzifələrini torpaqların digər məhkəmələrində də yerinə yetirməlidirlər. Bu, onunla izah olunur ki, fəaliyyətinin müxtəlifliyinə baxmayaraq, alman torpaqlarında konstitusiyaya məhkəmələrinin aktivliyi çox mötədildir. Dövlət orqanlarının Konstitusiyaya ədalət mühakiməsi orqanlarının fəaliyyətinə təzyiç göstərməsinə yol

verməmək üçün sonuncular torpaqların paytaxtlarında yerləşmiş. Hətta Federal Konstitusiyaya məhkəməsinin Karlsruedə iqamətgahı var.

Konstitusiyaya ədliyyəsinin hüquqi statusunu nizamlayan səkkizinci fəslin yerli özünüidarəetmə haqqında fəsildən sonra gəlidiyi Bolqarıstan Konstitusiyasında Konstitusiyaya məhkəməsinin hakimiyyətin hansı qoluna aid olduğu birbaşa göstərilməyib. Bundan başqa, Bolqarıstanın Konstitusiyaya məhkəməsi öz təcrübəsində özünün məhkəmə orqanı olmaması və ümumiyyətlə hakimiyyətin üç qolu sistemindən kənarında durması vəziyyətini rəhbər tutur.

Avropa konstitusiyalarında konstitusiyaya nəzarəti orqanlarına münasibətdə təkcə məhkəmə quruluşunun prinsipləri deyil, həm də mühakimə icraatının prinsipləri, habelə konstitusiyaya hakimlərinin hüquqi statusu öz əksini tapır. Adi məhkəmələrdən fərqli olaraq, konstitusiyaya ədalət mühakiməsi orqanları ya parlament prosedurları, ya da qarışıq prosedurlar qaydasında formalaşdırılır. Məsələn, İtaliyanın konstitusiyaya məhkəməsi 15 hakimdən ibarətdir: onların üçdə birini Respublika Prezidenti, üçdə birini palataların birgə yığıncağında Parlament və sonuncu üçdə birini – ümumi yurisdiksiyalı ali məhkəmələrin və inzibati ədliyyənin magistratları təyin edir.

Konstitusiyaya məhkəməsinin hakimləri müəyyən müddətə təyin olunur və ya seçilir. Onlar bir qayda olaraq, rotasiya hüququndan (təkrar təyin olunmaq və ya seçilmək, vəzifədə bilavasitə yenilənmək) məhrumdurlar. Əksər konstitusiyalarda Konstitusiyaya məhkəmələrinin hakimlərinə müstəqillik, dəyişməzlik, immunitet təminatları verilir. Onlar digər məhkəmələrin hakimlərinə qarşı irəli sürülən vəzifələrin uyuşmazlığı tələblərinə tabe olurlar. Konstitusiyaya məhkəmələrində mühakimə icraatı üçün adi aşkarlıq və şifahilik xarakterik deyil. Eyni zamanda adi yurisdiksiyalı məhkəmələrin əksəriyyətindən fərqli olaraq burada ümumi qayda işlərin həll olunması və qərar çıxarılması zamanı kollegiallıq prinsipinin təsbit olunmasıdır.

Elmi ədəbiyyatda Konstitusiyaya məhkəməsinin fəaliyyəti kontekstində ədalət mühakiməsinin rolunun müəyyən olunmasına dair müxtəlif baxışlar formalaşmış. Almaniyada konstitusiyaya nəzarətinin təşkilinə toxunarkən, A.Blankenəqel hüquqi aktların bütün iyerarxiyasında dövlət hakimiyyət aktlarının nəzarətə məruz qaldığı yerdən asılı olaraq ədalət mühakiməsinin həyata keçirildiyi sferanı və Konstitusiyaya məhkəməsinin fəaliyyət sferasını kifayət qədər dəqiq fərqləndirir: ali qüvvəli akta yalnız ən yüksək məhkəmə orqanı – Konstitusiyaya məhkəməsi tərəfindən nəzarət olunur, dövlət hakimiyyətinin qalan aktları üçün isə Konstitusiyaya məhkəməsinə yol yalnız ədalət mühakiməsinin bütün instansiyalarını keçdikdən sonra açılır (10).

Oxşar nəticəyə, lakin müxtəlif mühakimə icraatlarında məhkəmə hakimiyyətini həyata keçirərkən, prosessual formaları və Rusiya Federasiyası məhkəmələrinin səlahiyyətlərini məhdudlaşdırma mövqeyindən V.M.Juykov da gəlir. O, hesab edir ki, Konstitusiyaya məhkəməsi konkret mülki, cinayət və inzibati işlər üzrə ədalət mühakiməsinə həyata keçirmir və subyektiv hüquqların müdafiəsi haqqında işləri həll etmir; onlar ümumi yurisdiksiyalı məhkəmələr tərəfindən həll olunur (11).

Bununla yanaşı «konstitusiyaya ədalət mühakiməsi» termini hüquq ədəbiyyatında kifayət qədər tez-tez, özü də məhz Konstitusiyaya məhkəməsinin fəaliyyətinin prosessual formasına münasibətdə istifadə olunur.

Əksər hallarda bu termin arxasında hər hansı konkret məzmun durmayan ümumi, demək olar ki, tez-tez istifadə olunan anlayışdan başqa bir şey deyil. O, öz predmeti və tənzimləmə metodu, subyekt tərkibi və bu sahənin məzmununun digər struktur xüsusiyyətləri olan ayrıca hüquq sahəsi kimi nəzərdən keçirilir.

Məhkəmə hakimiyyətinə konstitusiya nəzarəti funksiyasının verilməsi məhkəmə hakimiyyətinin fəaliyyət sferasının genişləndirilməsini sübut edir ki, bu da özü-özlüyündə müsbət haldır. Məhkəmə hakimiyyətinin genişləndirilməsi onun həyata keçirilməsinin yeni formalarını yaradır. Ədalət mühakiməsi həmişə mühakimə icraatının prosessual forması ilə örtüldüyündən, məhkəmə hakimiyyətinin bəzi digər, ədalət mühakiməsinə yaxın funksiyalarının ədalət mühakiməsi anlayışı ilə əhatə olunmasına can atılması başa düşüləndir.

Bütövlükdə konstitusiya mühakimə icraatının ədalət mühakiməsinin formalarına aid edilməsi məsələsi hüquq ədəbiyyatında mübahisəlidir. Mahiyyət etibarilə, konstitusiya ədliyyəsinin sözün həqiqi mənasında ədalət mühakiməsi olub-olmaması problemi müzakirə olunur.

Bəzi müəlliflər (V.A.Rjevski, N.M.Çepurnova, K.F.Qutsenko) hesab edirlər ki, «ədalət mühakiməsi» anlayışı məhkəmənin konstitusiya nəzarətinin həyata keçirilməsi üzrə fəaliyyətinə aid deyil (12). Digərləri bu fikri mübahisələndirirlər. Məsələn, V.A.Kryajkov, V.A.Savitski qeyd edirlər ki, Rusiya Federasiyası Konstitusiya Məhkəməsinin səlahiyyətlərində həqiqətən məhkəmə hakimiyyətinin ədalət mühakiməsindən fərqli digər formalarına aid edilməsi mümkün olan spesifik, xüsusi səlahiyyətləri (məsələn, referendumun təyin olunması proseduruna riayət olunmasının yoxlanılması üzrə) fərqləndirmək olar. Lakin bu hüquq haqqında mübahisəyə baxılması və bu mübahisənin xüsusi prosedurlarda həll olunması kimi spesifik ədalət mühakiməsini həyata keçirən orqan qismində onun təbiətini dəyişmir (13).

Fikrimizcə, «Konstitusiya Məhkəməsinin səlahiyyətlərinin və aktlarının öz məzmununa görə bütün digər məhkəmələrin hüquq tətbiqedici aktlarından mühüm şəkildə fərqləndiyi nəzərə alınmaqla, bu anlayışdan istifadə olunması hüquqa uyğundur» yazan V.P.Bojyev öz mühakimələrində haqlıdır (14). Bununla əlaqədar xüsusi olaraq qeyd etmək istəyirik ki, mühakimə icraatı və ədalət mühakiməsi yaxın, lakin üst-üstə düşməyən anlayışlardır, belə ki, onlardan birincisi ədalət mühakiməsi həyata keçirilmədən də tamamlana bilər.

Fikrimizcə, Konstitusiya Məhkəməsinin və ədalət mühakiməsi həyata keçirən digər məhkəmələrin fəaliyyətinin məzmunundakı keyfiyyət fərqi ondan ibarətdir ki, sonuncular konstitusiyaonluq nöqtəyi-nəzərindən çıxış edərək qanunları konkret hallara tətbiq edirlər, Konstitusiya Məhkəməsi isə normativ aktların Konstitusiyaya uyğunluğuna nəzarət edir və ya konkret iş üzrə icraat zamanı tətbiq olunan və ya tətbiq ediləli olan qanunun konstitusiyaonluğunu yoxlayır.

Hesab edirik ki, hüquqşünaslar tərəfindən tətbiq olunan «konstitusiya ədalət mühakiməsi» termini öz məzmununa və tərkib elementlərinə görə klassik ənənəvi mənada ədalət mühakiməsindən fərqlənir. N.V.Vitruk özünün konstitusiya ədalət mühakiməsinə həsr olunmuş işində bu barədə dəqiq və aydın danışır. Məsələn o, yazır ki, «Konstitusiya ədalət mühakiməsi hüquq sahəsi kimi konstitusiya məhkəmələri tərəfindən mühakimə icraatının müstəqil növü formasında – konstitusiya mühaki-

mə icraatında həyata keçirilən konstitusiya nəzarətinin təşkili və fəaliyyəti prosesində yaranan keyfiyyətə eyni növlü ictimai münasibətlər kompleksini nizamlayan hüquq normaları sistemidir.

Konstitusiya ədalət mühakiməsinin əsasında dövlət orqanlarının şəxsində dövlətlə hüququn digər subyektləri arasında yaranan konstitusiya hüquq münasibətlərinin, habelə həm konstitusiya xarakterli, həm də sahəvi real hüquq münasibətlərinin, onların öz aralarında uyğunluğunun təhlili durur. Konstitusiya məhkəməsi istisnasız olaraq hüququn bütün subyektləri üçün məcburi qüvvəyə malik hakimiyət xarakterli qərarlar qəbul edir. Bu qərarlar qətidir və onlardan şikayət verilə bilməz» (15). Konstitusiya məhkəməsinin fəaliyyəti konkret işlər üzrə ədalət mühakiməsi deyil, məhkəmə konstitusiya fəaliyyətinin təşkili və fəaliyyəti sferasında yaranır. Bu o demək deyil ki, konstitusiya ədalət mühakiməsi anlayışı, ümumiyyətlə, hüquqayuyğun deyil. Onlar - məhkəmənin məhz onu və ya digər normativ aktla müqayisədə daha yüksək hüquqi qüvvəyə malik olan qanunu tətbiq etmək vəzifəsinin birinci planda olduğu halda - konstitusiyaya uyğun olmama motivləri üzrə konkret normativ aktların konstitusiyaya uyğunluğunun mübahisələndirildiyi vətəndaşların və təşkilatların hüquqlarının müdafiəsi haqqında işlərə baxılmasına tətbiq olunur. Bu halda söhbət həqiqətən ədalət mühakiməsindən, lakin mühakimə icraatının digər növləri ilə yanaşı həyata keçirilən konstitusiya ədalət mühakiməsindən gedir.

Bütün bunlar ona gətirib çıxarır ki, «konstitusiya ədalət mühakiməsi» və «ədalət mühakiməsi» anlayışları qətiyyənlə eynimənalı deyil və üst-üstə düşmür. Biz ədalət mühakiməsini ənənəvi klassik formalarla - mülki, iqtisadi və cinayət mühakimə icraatı ilə əlaqələndiririk.

Ədalət mühakiməsinin həyata keçirilməsi zamanı məhkəmə qanunu konkret hallar tətbiq edir və mülki işdə maraqlı şəxslərin subyektiv hüquq və vəzifələrinin olub-olmaması, cinayət işində isə hüquq pozuntusuna yol verənin əməlinin cinayət xarakterli olması və ona görə nəzərdə tutulan məsuliyyət barədə nəticə çıxarır. Məhkəmə tətbiq edilməməli olan və ya lazım olmayan qanunu tətbiq edərsə, yaxud qanunu səhv təfsir edərsə və bunun nəticəsində məhkəmənin gəldiyi nəticələr onun dəqiq mənasına zidd olarsa, qətnamə və ya hökm qanunsuz sayılır və ləğv olunmalıdır.

Mülki mühakimə icraatında qəbul olunan, lakin işi mahiyyət üzrə həll etməyən və tərəflərin maddi-hüquqi vəziyyətini müəyyən etməyən məhkəmə aktları «ədalət mühakiməsinin həyata keçirilməsi» anlayışı ilə əhatə olunmur; bu cür aktlarda, başlıca olaraq, proses ərzində - ərizə qəbul olunandan məhkəmə qərarı icra olunanadək, o cümlədən işin başa çatdırılması zamanı (iş üzrə icraata xitam verilməsi və ərizənin baxılmamış saxlanması) yaranan prosessual-hüquqi məsələlər həll olunur.

«Ədalət mühakiməsi» anlayışı təkcə onlara aid olan işlərə baxılması və həll olunması üzrə məhkəmələrin fəaliyyətini deyil, həm də öz hüquq və vəzifələrini realizə edən və məhkəmə, onun aparatı ilə müxtəlif təşkilatı və prosessual münasibətlərə daxil olan digər subyektlərin hərəkətini əhatə edən «mühakimə icraatı» anlayışı ilə də üst-üstə düşmür (16).

Həmçinin qeyd etmək lazımdır ki, hüquqi vəzifələrdən başqa konstitusiya məhkəməsi fərdlərin dövlət çərçivəsində inteqrasiyasından ibarət siyasi vəzifəni də yerinə yetirir, vətəndaşların hakimiyyətdən ara-

lanmasına mane olur, belə ki, hər bir vətəndaş bilir ki, o, hətta qanunverici ilə mübahisə edə bilər və konstitusiya məhkəməsi qarşısında bu formal cəhətdən bərabər tərəflərin mübahisəsi olacaq.

Xüsusi konstitusiya yurisdiksiyasının əsas üstünlüyü prosedurun sadələşdirilməsi hesab olunur. Bu zaman konstitusiya məhkəməsi yalnız konstitusiya-hüquqi məsələlərə baxmaqla kifayətlənir. O, cinayət, mülki və digər hüquq sahələri ilə bağlı bəzən çox mürəkkəb məsələləri yolüstü həll etmək zərurətindən azaddır. Ən əsası isə konstitusiya məhkəməsi hüquq haqqında konkret mübahisələrin halları ilə bağlı deyil və normativ aktların konstitusiya uyğunluğuna mücərrəd nəzarət qaydasında baxa bilər. Eyni zamanda konstitusiya məhkəməsinin səlahiyyətləri bütün qalan məhkəmələri konstitusiyanı tətbiq etmək və digər dövlət orqanlarının fəaliyyətinin konstitusiya uyğunluğuna nəzarət etmək hüququndan məhrum etmir.

Konstitusiya ədliyyəsinin müstəsna səlahiyyətlərinə, bir qayda olaraq, aşağıdakı məsələlər aiddir:

- ali dövlət orqanları arasında mübahisələrə baxılması;
- qanunların konstitusiya uyğunluğuna üzərində nəzarət;
- konstitusiya hüquqlarının pozulması ilə əlaqədar vətəndaşların, qrupların və ya assosiasiyaların şikayətlərinə baxılması;
- referendumun konstitusiya uyğunluğunun yoxlanılması.

Bundan başqa, konstitusiya məhkəməsinin səlahiyyətinə aşağıdakılar daxil ola bilər:

- nümayəndəli hakimiyyət orqanlarına seçkilərlə bağlı şikayətlərə baxılması;
- «konstitusiyanın müdafiəsi» (dövlət orqanlarının hərəkətlərinin konstitusiya uyğun olmaması ilə bağlı şikayətlərin verilməsi; konstitusiyanın pozulmasına görə dövlətin yüksək vəzifəli şəxslərinin vəzifədən kənarlaşdırılması; siyasi partiyaların antikonstitusiya xarakterinin müəyyən olunması; qanunvericini və ya ali məhkəmə orqanlarını konstitusiya pozuntularını aradan qaldırmağa məcbur edən qərarlar qəbul etmək və ya konstitusiya hüquq və azadlıqlarının gerçəklənməsini təmin edən aktlar vermək);

- qanunun rəsmi təfsiri;
- konstitusiya uyğunluğuna planında beynəlxalq hüquq normalarının tövsifi;

- digər «qeyri-tipik» prosedurlar.

Konstitusiya məhkəmələrinin səlahiyyətlərində daha çox maraqlı kəsb edən məsələ konstitusiya yurisdiksiyasının təbiətinə daha çox yaxın olan qanunların konstitusiya uyğunluğuna üzərində nəzarət və konstitusiya hüquqlarının pozulması ilə bağlı fərdi şikayətlərə baxılmasıdır.

İlkin nəzarətin üstün cəhəti ondan ibarətdir ki, o, mübahisəli konstitusiya-hüquqi məsələləri qanunvericiliyin nizamlanması üçün ən ilkin mərhələdə, qanun hələ qüvvəyə minənədək aydınlaşdırmağa imkan verir. O, həmçinin sabitliyə kömək edir, qanunun sonralar qəbul olunduğu andan etibarsız hesab olunması zamanı qanun qüvvəli aktların ləğv olunması problemini aradan qaldırır. O, sonrakı nəzarət zamanı mümkün olan həddə qanunvericinin nüfuzuna xələl yetirmir. «Beynəlxalq təcrübədə konstitusiya məhkəmələrinin (konstitusiya şuralarının) hüquqi statusunun müqayisəli təhlili konstitusiya qanunlarının Respublika Prezidenti tərəfindən imzalanmasınadək onları Konstitusiya məhkəmə-

sinin nəzərindən keçirilməsi məqsədəuyğun hesab edilir ki, bu da Konstitusiyaya məhkəməsinin nəzarət fəaliyyətində onun işini xeyli yüngülləşdirir» (17).

Eyni zamanda ilkin nəzarətin mühüm bir qüsuru var. Müasir qanunvericiliyin, xüsusilə sosial-iqtisadi sferaya aid olan qanunvericiliyin mürəkkəbliyi, onun tətbiqi praktikası və məhkəmələr və icra hakimiyyəti orqanları tərəfindən təfsir olunması haqqında məlumatlar olmayana-dək onun konstitusiyaya uyğunluğunun aydınlaşdırılmasını son dərəcə çətinləşdirir. Eyni zamanda qanun qəbul edilərkən, nəzərə alınan sosial-iqtisadi şərtlər sonradan o dərəcədə dəyişə bilər ki, yeni şəraitdə ayrı-ayrı normaların mənası konstitusiyanın mənasına zidd ola bilər.

Bu nöqtəyi-nəzərdən sonrakı nəzarət daha üstündür (baxmayaraq ki, Fransada və Yunanıstanda bu cür nəzarət mümkün deyil).

Federativ dövlətdə sonrakı nəzarət federasiya subyektinin konstitusiyaya səlahiyyətlərinin federal qanunvericiliklə pozulmasından müdafiə olunması üçün çox səmərəli vasitədir və əksinə federal səlahiyyətlərin müdafiəsi vasitəsidir. Belə ki, bütün məsələlər üzrə səlahiyyətlərin ciddi bölgüsünü aparmaq mümkün deyil və həmişə birgə səlahiyyət sferaları qalır. Və səlahiyyətlərə riayət edilməklə qəbul edilmiş qanunların tətbiqi prosesində onlar nəinki federasiya və onun subyektləri arasında mübahisənin səbəbi ola, həm də sadəcə olaraq onun qeyri-konstitusionluğu aşkar oluna bilər.

Xüsusi məsələ - konstitusiyaya islahatlarının aparıldığı şəraitdə sonrakı nəzarətin qüvvədə olan qanunvericiliyə tətbiqi ilə bağlıdır, belə ki, o, yeni konstitusiyaya zidd olmur. Burada o nöqtəyi-nəzərdən çıxış etmək lazımdır ki, bir tərəfdən konstitusiyaya məhkəməsinin qanunları müəyyən mənada etibarsız elan etmək hüququ istənilən məhkəmənin qanunu əhəmiyyətsiz elan edə bilməsi barədə bu cür müddəanın əksinə olaraq qüvvədə olan qanunvericilik hakimiyyətinin müdafiəsi forması kimi çıxış edir («mərkəzləşdirilmiş» və «mərkəzləşdirilməmiş» konstitusiyaya yurisdiksiyası). Lakin digər tərəfdən söhbət başqa, hətta prinsiplial olaraq başqa sosial-tarixi vəziyyətdə, hazırda qüvvədə olan konstitusiyaya bağlı olmayan qanunverici tərəfindən qəbul olunmuş qanunlardan gedir. Buna görə də fikrimizcə, bu cür qanunların etibarsızlığının müəyyən olunmasının konstitusiyaya məhkəməsinin müstəsna səlahiyyətinə aid olmasını hesab etmək zərurəti yoxdur.

Bir sıra dövlətlərdə (Almaniya, Avstriya, İtaliya), hazırda isə Azərbaycanda hüquq tətbiq edən orqanlar konstitusiyaya məhkəməsində konkret nəzarət proseduru qaldırmaq hüququna malikdirlər. Burada konstitusiyaya məhkəməsinə müraciət etmək üçün şərt bir qayda olaraq, hüquq tətbiq edən orqanın (adətən bunlar məhkəmələrdir) tətbiq edəcəyi qanunun konstitusiyaya uyğun olmaması barədə nəticəyə gəlməsidir. Bu cür halda məhkəmə iş üzrə icraatı dayandırmalı və Konstitusiyaya məhkəməsinin müvafiq qərarını gözləməlidir. İşə baxılmasının dayandırılması və Konstitusiyaya məhkəməsinə müraciət ya hakimlərin vəzifə səlahiyyətləri əsasında, ya da proses tərəflərindən birinin vəsatəti əsasında mümkündür.

«Mərkəzləşdirilmiş» konstitusiyaya yurisdiksiyasına uyğun olan bu cür prosedur adı məhkəmənin səlahiyyətinə həm konstitusiyanın təfsir olunmasının, həm də məhkəmənin tətbiq etdiyi qanunların konstitusiyonluğunun yoxlanılmasını ehtiva edir. Lakin eyni zamanda məhkəmə

özü qanunu etibarsız elan edə bilməz. Bu cür səlahiyyət yalnız bir, xüsusi məhkəmə instansiyasına məxsusdur ki, bu da müxtəlif birinci instansiya məhkəmələrinin qərarlarında konstitusiyanın və ya qanunların eyni bir normasının müxtəlif cür təfsir olunmasına yol verməməyə imkan verir və konstitusiya məhkəməsinin qərarları hüququn təfsirinin ümumməcburi aktları qüvvəsini kəsb edir.

Sonda konstitusiya hüquqlarının pozulmasına dair fərdi şikayətlərə baxılması problemi barədə dayanacağıq. Vətəndaşın Konstitusiya hüquqları onların məhkəmədə müdafiə olunma biləcəyi səviyyədə realdır. Əlbəttə, müdafiə üçün adi məhkəməyə də müraciət etmək kifayətdir, lakin xüsusi olaraq konstitusiya hüquqlarının müdafiəsi üçün yaradılmış məhkəməyə müraciət etmək imkanı bu cür hüquqların müdafiə olunma səviyyəsini prinsiplial şəkildə qaldırır.

Bu dəlillər aydındır. Lakin o da aydındır ki, konstitusiya hüquqlarının bilavasitə qanunlarla və ya qanunların tətbiqi aktları ilə pozulmasını hesab edən vətəndaşların bütün şikayətlərinə mahiyyəti üzrə baxmaq üçün təqribən hüquq tətbiqetmə orqanlarının sayı qədər konstitusiya məhkəmələri yaratmaq lazım gələrdi. Fərdi konstitusiya şikayətlərinə yol verilən bütün ölkələrdə, şikayətlərin əksəriyyətinin bir qayda olaraq baxılmaq üçün qəbul edilməsinə baxmayaraq, konstitusiya məhkəmələrinin bu qədər sayda işlərin öhdəsindən gəlməsi olduqca çətinidir.

Lakin bütün bunları vətəndaşın konstitusiya məhkəməsinə müraciət etmək hüququna qarşı əsaslar kimi qiymətləndirmək olmaz. Fərdi şikayətlə konstitusiya məhkəmələrinə müraciət edilməsinə yol verilən ölkələrin praktikası göstərir ki, bu hüquq bütün digər hüquqlardan daha çox vətəndaşlarda onların hüququn hökmranlığı rejiminin mövcud olduğu cəmiyyətdə yaşamalarına inam yaradır; bu cür inam isə - demokratik konstitusiya dövlətinin ən etibarlı təməlidir. Vətəndaşlar öz hüquqları ilə bağlı hətta qanunverici ilə mübahisə edə biləcəklərinə əmin olsalar, onlar öz hüquqlarının müdafiəsinə bütün qanuni vasitələrlə və hüquqlarının pozulduğu bütün hallarda nail olurlar.

ƏDƏBİYYAT

- 1.Гаджиев Х. Толкование норм Конституции и закона конституционными судами. Баку, 2002, с. 79.
- 2.Конституции государств Европы: В 3-х т. Т.1 / Под ред. Л.А. Окунькова. М., 2001, с. 75.
- 3.Судебные системы западных государств / Под ред. В.А.Туманова. М., 1991, с. 39.
- 4.Сəfərov İ.M. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının şərhli. Bakı, 2003, s. 444.
- 5.Конституции государств Европы: В 3-х т. Т.2 / Под ред. Л.А. Окунькова. М., 2001, с. 77.
- 6.Бланкенгель А. Теория и практика конституционного контроля в ФРГ // Советское государство и право, 1989, № 1, с. 108.
- 7.Жуйков В.М. Судебная защита прав граждан и юридических лиц. М., 1997, с. 192.
- 8.Ржевский В.А., Чепурнова Н.М. Судебная власть в Российской Федерации: конституционные основы организации и деятельности. М., 1998, с. 120-131; Гуценко К.Ф., Ковалев М.А. Правоохранительные органы. М., 1998, с. 115.
- 9.Кряжков В.А., Савицкий В.А. Рецензия на книгу В.А. Ржевского, Н.М. Чепурновой «Судебная власть в Российской Федерации: конституционные основы организации и деятельности» // Государство и право, 1999, № 5, с. 125-126.
- 10.Правоохранительные органы Российской Федерации: Учебник / Под ред. В.П. Божьева. М., 1999, с. 53-58.

11. Витрук Н.К. Конституционное правосудие. Судебное конституционное право и процесс. М., 1998, с. 38-39.
12. Комментарий к федеральному конституционному закону «О судебной системе РФ» / Под ред. В.И.Радченко, В.П.Кашепова. М., 1997, с. 21.
13. Мәлікova М.Ф. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası Məhkəməsinin səlahiyyəti / Azərbaycan XXI əsrin astanasında» İkinci elmi-praktiki konfransın materialları. Bakı, 1998, s. 560.

О ПРАВОВОМ СТАТУСЕ ОРГАНОВ КОНСТИТУЦИОННОЙ ЮСТИЦИИ

С.И.БЕКТАШИ

РЕЗЮМЕ

В представленной статье в первую очередь отмечается, что тенденция возрастания роли и престижа судебной власти не в последнюю очередь связана и с созданием специальных конституционных судов по осуществлению контроля за конституционностью и законностью нормативно-правовых актов. Далее утверждается, что наделение судебной власти функцией конституционного контроля свидетельствует о расширении сферы деятельности судебной власти.

В статье также рассматриваются характерные черты двух основных моделей конституционной юстиции. Так, первая модель конституционной юстиции заключается в осуществлении конституционного контроля в рамках общей судебной системы. Что касается второй модели, то он выражается в осуществлении конституционной юстиции специально для этого созданным квазисудебным органом.

ON LEGAL STATUS OF THE ORGANS OF CONSTITUTIONAL JUSTICE

S.I.BECKTASHI

SUMMARY

First of all, the introduced article points out that the tendency towards increasing the role and prestige of judicial authority is not the least related to the establishment of special constitutional court controlling constitutionality and lawfulness of legal acts. It states further that providing judicial authority with the function of constitutional control is the evidence of the expansion of its sphere of action.

Characteristic features of two main models of constitutional justice are also considered in the article. Thus, the first model of constitutional justice consists in conducting constitutional control within the framework of the general court system. As for the second model, it appears in the carrying out of the constitutional justice by the specially established quasi-legal body.